

Мнозина казваха.

И мнозина отъ тѣхъ казваха:
„Бѣсъ има и людѣ е, що го слушате*?”

Два начина има за разбиране на великата истина: външенъ и вътрешенъ. Външниятъ начинъ включва отношенията къмъ самия човѣкъ, къмъ ближнитѣ му и къмъ всички хора изобщо. Вътрешното разбиране опредѣля отношенията на човѣка къмъ Бога. Който нѣма правилни отношения къмъ Бога, той се намира на кривъ пѣтъ въ живота си. Външното разбиране на истината има отношение къмъ външната страна на живота, къмъ външната страна на науката, на музиката, на изкуството. Вътрешното разбиране на истината има отношение къмъ Божествения свѣтъ. Запримѣрь, съвременната математика, която има външно отношение къмъ числата, познава четири действия: събиране, изваждане, умножение и дѣление. Обаче, въ математиката на Божествения свѣтъ съществуватъ само две действия: събиране и умножение. Изваждане и дѣление въ Божествения свѣтъ не съществуватъ. Следователно, изваждането и дѣлението не сж нищо друго, освенъ отражение на реалността. Въ тѣхъ нѣма нищо положително. Когато нѣщата се дѣлятъ, тѣ не се увеличаватъ, но и когато се изваждатъ, тѣ не се намаляватъ. При дѣлението частицитѣ ставатъ повече на брой, но по-дребни на голѣмина. При изваждането пѣкъ частицитѣ ставатъ по-малко на брой. Значи, при изваждането и дѣлението имаме процесъ на намаляване; при събирането и умножението имаме процесъ на увеличаване.

Съвременнитѣ хора си служатъ повече съ процеситѣ изваждане и дѣление, които неправилно свеждатъ къмъ събиране и умножение. Запримѣрь, нѣкой апашъ открадне отъ единъ джобъ хиляда лева, отъ другъ — хиляда лева, отъ трети — часовникъ, отъ четвърти — друго нѣщо, и въ края на краищата събира тия нѣща, извършва действието събиране. Питамъ: естественъ ли е този процесъ на събиране? Срещате другъ човѣкъ, който дѣли нѣщата: отпукъ отдѣли нѣщо, оттамъ отдѣли нѣщо и казва, че

*) Иоана 10: 20.